

Udover egentlige udeladelser kan en vildledende udeladelse efter art. 7, stk. 2, også bestå i, at væsentlige oplysninger skjules eller præsenteres på en uklar, uforståelig, dobbelttydig eller uhensigtsmæssig måde. Tilsvarende betragtes en udeladelse af at angive den kommercielle hensigt med den pågældende handelspraksis som vildledende, hvis den ikke allerede fremgår tydeligt af sammenhængen. I begge tilfælde er det en betingelse, at gennemsnitsforbrugeren træffer eller kan forventes at træffe en beslutning, som vedkommende ellers ikke ville have truffet.

Art. 7, stk. 1 og 2, suppleres med art. 7, stk. 3, hvoraf det fremgår, at når det medie, der anvendes til at formidle en handelspraksis, indebærer begrænsninger i rum eller tid, skal der tages hensyn til de begrænsninger og foranstaltninger, som den erhvervsdrivende tager for at gøre oplysningerne tilgængelige for forbrugerne på anden måde når det afgøres, om der foreligger en vildledende udeladelse.

Direktivets art. 7, stk. 4, fastlægger, hvilke oplysninger som er væsentlige ved en opfordring til køb. Disse oplysninger omfatter produktets vigtigste karakteristika, den erhvervsdrivendes fysiske adresse og navn, prisen inklusive afgifter, forhold vedrørende betaling mv. samt en fortrydelses- eller annulleringsret, hvis en sådan eksisterer.

Ved en opfordring til køb forstås, jf. art. 2, litra i, en kommerciel kommunikation, hvori produktets karakteristika og pris er angivet på en sådan måde, som er passende i forhold til det anvendte kommercielle kommunikationsmiddel, og hvorved forbrugeren sættes i stand til at foretage et køb.

Endelig fremgår det af art. 7, stk. 5, at oplysningskrav, der er fastlagt i fællesskabslovgivningen, og som er opført på en ikke udtømmende liste i bilag II, under alle omstændigheder betragtes som væsentlige, og dermed vildledende udeladelser.

Aggressiv handelspraksis

Aggressiv handelspraksis forekommer efter art. 8, når en handelspraksis ved chikane, tvang, herunder fysisk vold eller utilbørlig påvirkning i væsentlig grad indskrænker eller kan forventes væsentligt at indskrænke gennemsnitsforbrugernes valgfrihed eller adfærd i forbindelse med produktet, og derved foranlediger vedkommende til at træffe en transaktionsbeslutning, den pågældende ellers ikke ville have truffet.

Art. 9 opregner en række forhold, der skal tages hensyn til ved denne vurdering, herunder tidspunktet for den pågældende handelspraksis, stedet, hvor den har fundet sted, dens karakter og vedholdenhed, anvendelse af truende eller utilbørligt sprog eller ad-

færd, den erhvervsdrivendes udnyttelse af en konkret uheldig situation eller omstændighed, der er af en så alvorlig karakter, at den indskrænker forbrugernes vurderingsevne, som den erhvervsdrivende har kendskab til og udnytter til at påvirke forbrugernes beslutning i forbindelse med produktet, byrdefulde eller uforholdsmæssigt omfattende hindringer af ikke-kontraktuel karakter, som den erhvervsdrivende opstiller, når en forbruger ønsker at udøve sine rettigheder i henhold til kontrakten, herunder retten til at ophæve kontrakten eller til at vælge et andet produkt eller en anden erhvervsdrivende og trusler om at træffe foranstaltninger, som ifølge loven ikke kan træffes.

Bilag I

I direktivets bilag I er opregnet en række former for handelspraksis, der under alle omstændigheder anses for urimelige. Der kan derimod ikke slutes modsætningsvis, således at en handelspraksis, der ikke er optaget på denne liste, kan anses for at være lovlig. De første 23 former for handelspraksis vedrører vildledende handelspraksis, mens de sidste otte former vedrører aggressiv handelspraksis.

Det fremgår af direktivets art. 5, stk. 5, at den samme fortegnelse skal anvendes i alle medlemsstater, og at den kun må ændres ved en revision af direktivet.

Håndhævelse

Ifølge direktivets artikel 13 skal medlemsstaterne fastsætte sanktioner for overtrædelse af direktivet og træffe alle fornødne foranstaltninger for at sikre sanktionernes gennemførelse. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsens omfang og have en afskrækkende virkning.

I art. 11 og 12 gives mere detaljerede bestemmelser om håndhævelsen af direktivet.

Det fremgår af direktivets art. 11, stk. 1, 1. afsnit, at medlemsstaterne er forpligtede til at påse, at der findes tilstrækkelige og effektive midler til bekæmpelse af urimelig handelspraksis og til at sikre, at direktivets bestemmelser overholdes i overensstemmelse med forbrugernes interesse.

Disse midler skal omfatte retsfor skrifter, hvorefter personer eller organisationer, herunder konkurrenter, der i henhold til medlemsstaternes lovgivning har en legitim interesse i at bekæmpe urimelig handelspraksis, får adgang til at indbringe en sag om urimelig handelspraksis for retten og/eller indbringe en sådan sag for en administrativ myndighed, som har kompetence til enten at træffe afgørelse om klager eller indlede passende retsforfølgning.